

Letos... Abruzzo 2018

6. – 15. Červenec 2018

Průvodce po místech zájmu

Letos... 2018

BOVA 59 míst

	řidič	
1	čumink	čumink
2	Červenková J.	rezerva
3	Lomská L.	Martínková J.
4	Farka Jiří	Farková Jitka
5	Razima Láďa	Razimová Hana
6	Seidlová Jarka	Hřebíková Ivana
7	Křikavová H.	Plášilová Ivana
8	Šimon J.	Šimonová M.
9	zavazadla	zavazadla
10	Filip Petr	Filipová Marie
11	Balík Jarda	Balíková Mir.
12	Jílek P.	Jílková B.
13	Jelšíková Jarka	Krátošková M.
14	Jelšík Filip	Krátoška Adam.
15	Hřebíková V.	Jelšíková Krist.
	Razima Jan	Slabá Martina

Štolba Karel	erár
Štolbová Katka	Štolbová Barča
Plášil Luboš	Plášilová Alena
Seidl Jan	Seidlová Hedvika
Štolba Petr	Štolbová Hana
	WC

Vítková Marie	Razimová Anna
Vítek	Vítek
Příbyl	Příbyl
Příbyl	Příbylová
Seidlová Adéla	Seidl J. ml.
Plášil Vít	Plášil Petr
Plášil Josef	Plášil Jiří
Štolba Štěpán	Seidlová Petra

Pátek 6.7.2018

Rok se s rokem sešel a my se začínáme scházet na Starodvorské k odjezdu ke slané louži. Čas je určen na 19 hodin a téměř všichni jsou vzorně namístě ještě s menší či větší časovou rezervou. Pouze Seidlovi „opět“ nestíhají a doráží s osmiminutovým zpožděním. Ale nakládání batožiny nám jde pěkně od ruky a tak už v 19:22 sešlápnul první řidič Václav pedál plynu k podlaze a roztáčí kola směr Itálie. Máváme z okýnek těm, co neodjíždí a sotva mineme ceduli Pacova začínáme s prevencí proti žaludečním obtížím.

Letos máme změnu na první sedačce, jako krotitel smečky byl místo Martina vybrán Karel.

Cestou přizastavujeme v Ševětíně a nabíráme mávající Lidku. No a pak už sledujeme ubíhající krajinu, po čase usínáme a v pravidelných intervalech se zase budíme na přestávkách u pumpy.

Sobota 7.7.2018

V 5:45 zastavujeme na 30-ti minutovou přestávku u jedné z italských pump. Nakonec jsme se na další cestu vydali až v 6:27. Karel se zdál být lehce nervózní z pomyšlení, zda mu nějak brzy nezačíná klesat autorita ☺

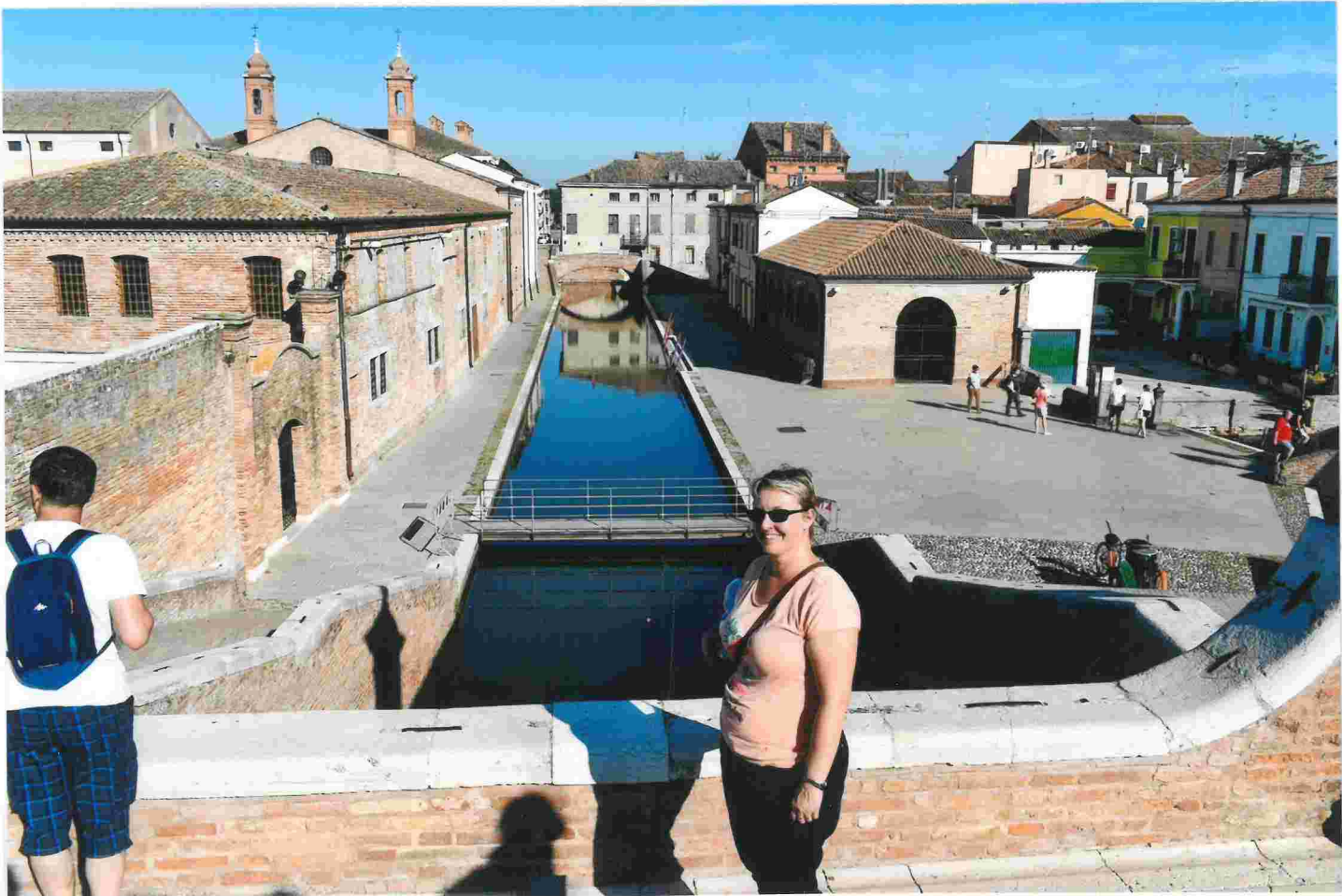
V 8:15 vystupujeme na parkovišti v Comacchiu a vydáváme se na prohlídku tzv. Malých Benátek. Jelikož je to na Italy vcelku brzký ranní čas, procházíme se v uličkách takřka sami. V kanálech pozorujeme dřevěné kachny, výjimečně i živé a sem tam je vidět i nějaká ta ryba. Po příjemné procházce nasedáme v 10:30 na svá místa a vyrážíme přímou cestou do kempu. Poslední cca 2 hod'ky cesty začínáme pociťovat vzrůstající teplotu a obzvlášť strana za řidičem začíná reptat, že ta klimatizace snad neklimatizuje. Druhá polovina autobusu je na tom poněkud lépe, ale i tak jsme byli všichni docela rádi, když jsme ve 14:35 dorazili na místo. Naštěstí nás vpustili hned do kempu, hned jsme s chutí začali vynášet zavazadla. Obzvlášť pečlivě jsme přesunuli na místo i rodinu Soudkovu, které jsme vybrali pěkné stanoviště a hned jsme započali s jejich návštěvou. Zbytek odpoledne byl ve znamení zabydlování a kontroly, zda je moře pořád slané.

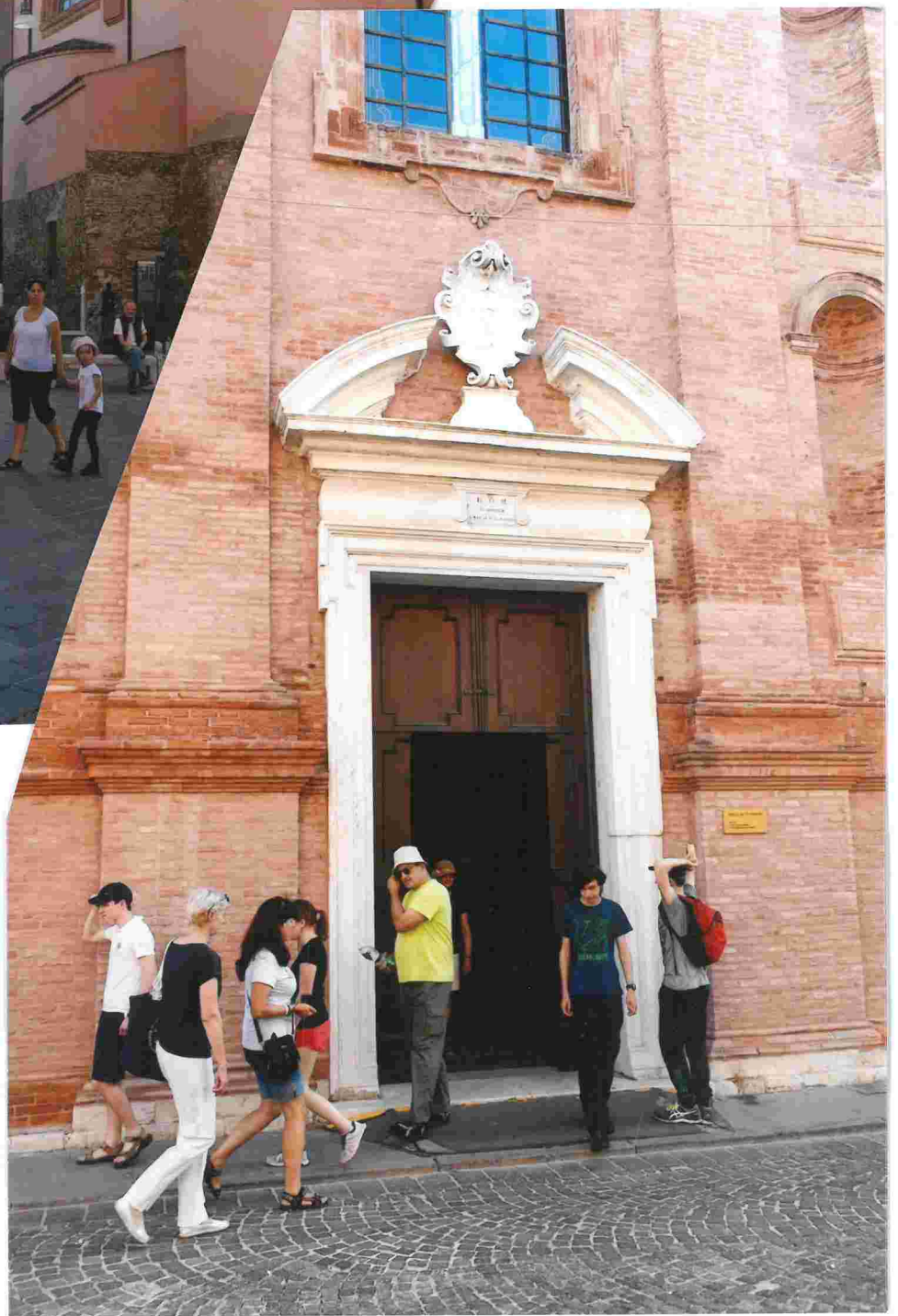
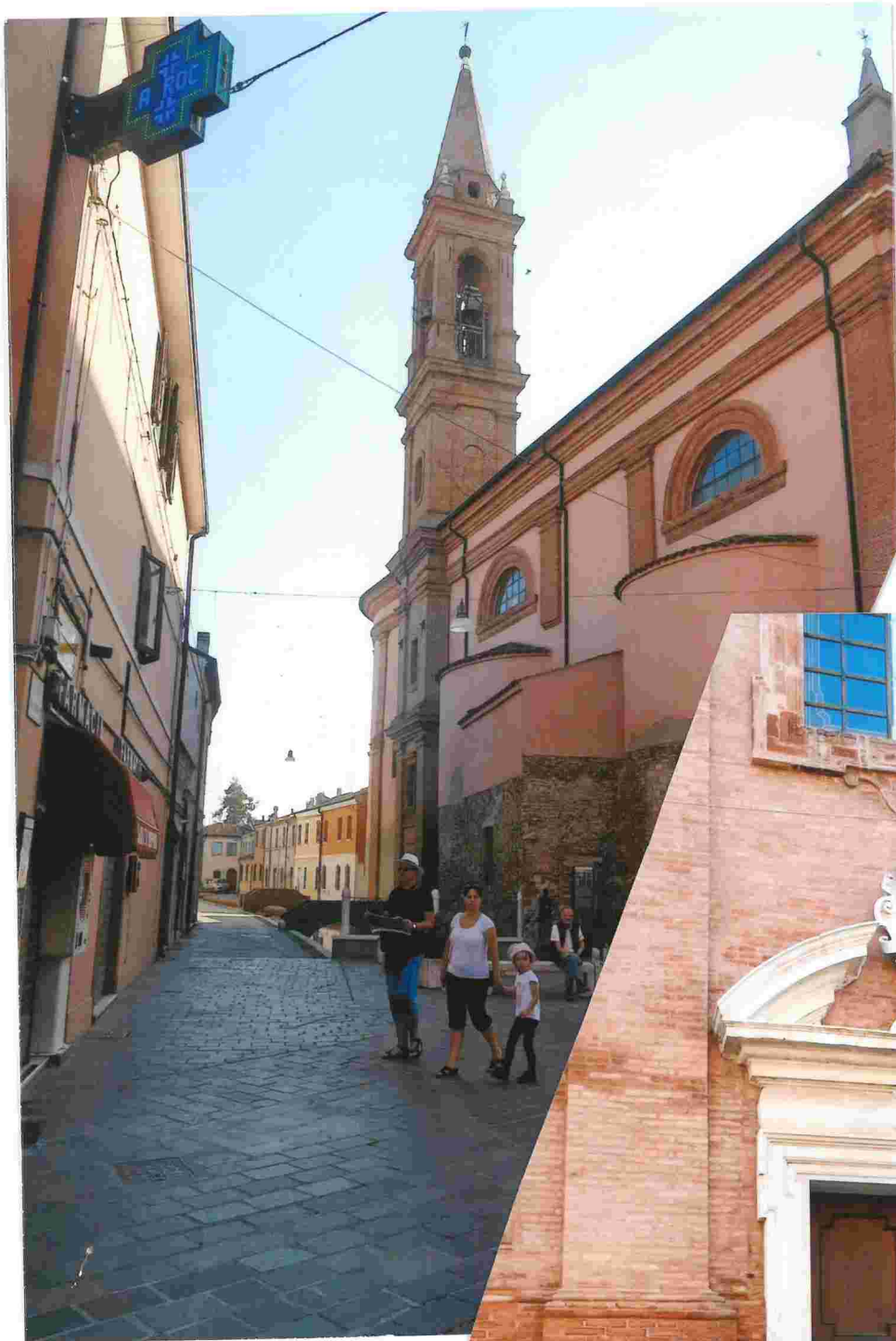
Navečer jsme měli sraz s delegátkou, ale moc jsme se toho nedozvěděli. Zásadní pro nás byla informace, když jsou tady večerní trhy – prý v neděli – tak fajn, ale když jsme pak v neděli večer marně hledali stánky, zjistili jsme, že už byly v sobotu, no tak to už budeme blbě stíhat ☹, není nad spolehlivé informace od cestovní kanceláře. Tak snad někdy příště...

Neděle 8.7.2018

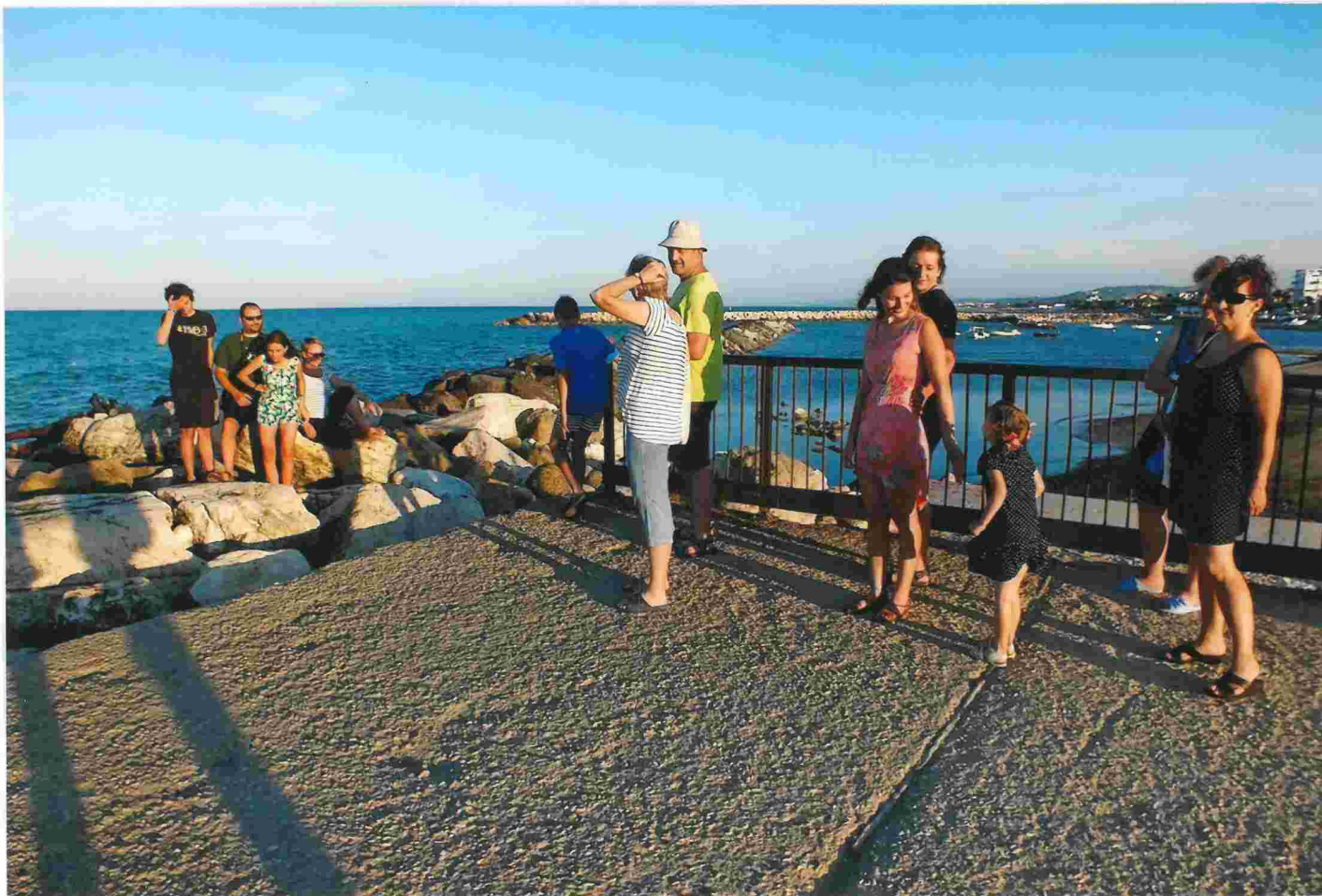
Volný den ve znamení lenošení u moře proložené procházkou po okolí, posezením u kávy, koupáním v bazénu, prostě každému dle jeho libosti. Až na naše řidiče, kteří se snaží opravit porouchanou klimatizaci.

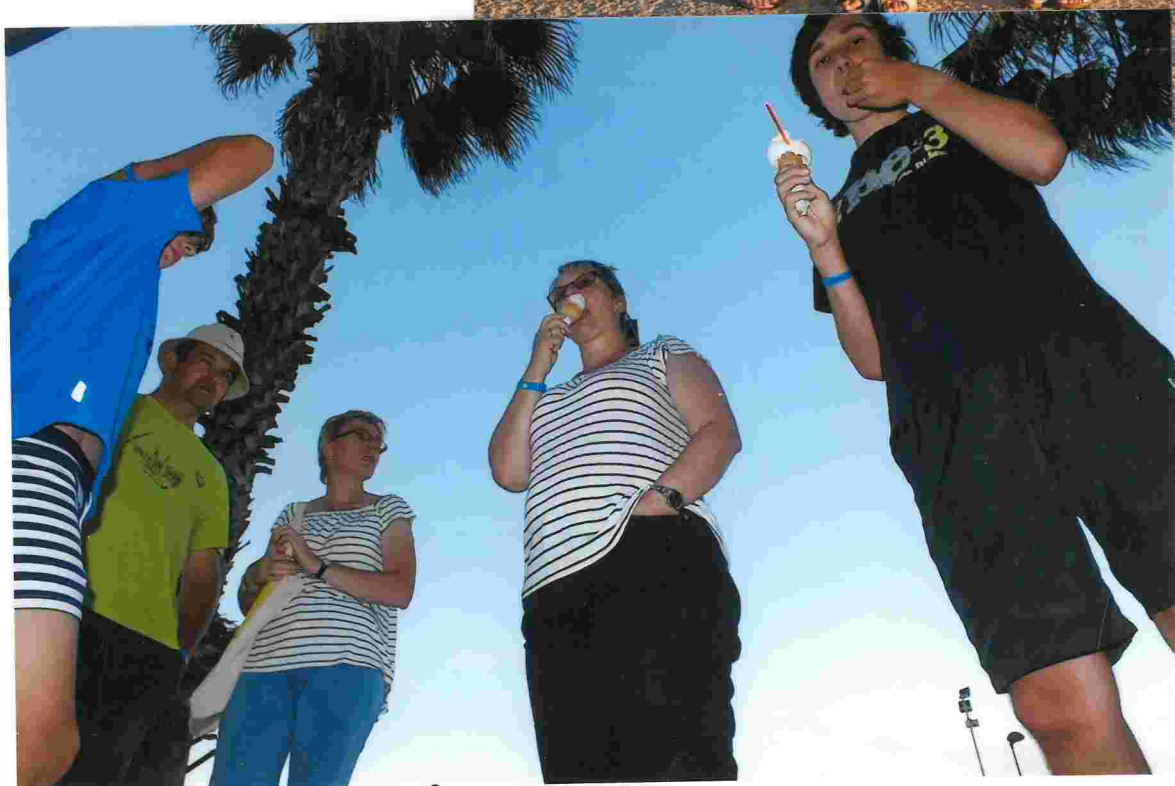
Po obědě většina z nás zůstala u chatek a diskutujeme u kávy. Jelikož jsme ještě nezvykli na místní siestu, přijíždí za chvíli místní hlídač Valerio a názorně přikládá prst ke rtům a dělá pšššššššššš. Chápavě pokýváme, ale v tichosti vydržíme být jen chvíli, takže je za chvíli zpátky. Ale asi mu to až tak nevadilo, nejdřív se zastavil poblíž rodiny soudkových, kde jsme mu hned ochotně podali třetinku rezavého moku na ochutnání s tím, že je to opravdu Bier z Čech, a když se zastavil u další chatky, už tam na něj čekala echt silná čechiše slivovice... Pak už se smíchem odjížděl a my jsme jen doufali, že se vyhne uprostřed rostoucím stromům. Dobře to dopadlo, vcelku ladně odfrčel a už se nevrátil...

Pitný režim v parných letních dnech se má dodržovat, a proto v kempu pravidelně navštěvujeme rodinu Soudkovu a tak ve 14:34 přesně, jsme se se zármutkem rozloučili s prvním pivním členem. Na jeho počest a utišení žalu jsme načali jeho dalšího příbuzného.

Večer se scházíme na pravidelném tmelení. Je rozhodnuto, že na celodenní výlet do Assisi pojedeme až v úterý, řidiči pojedou hned ráno do servisu nechat spravit nefunkční klimatizaci.

Pondělí 9.7.2018

Věnujeme opět lenošení tak jako předešlý den, s tím rozdílem, že do svého programu většina z nás zahrnula i návštěvu místní vinotéky, která má už „konečně“ otevřeno. A tak se už nedočkavě dopoledne míjíme a potkáváme u ochutnávek a sdělujeme si poznatky, komu co víc chutnalo. Nakonec jsme si všichni vybrali svého favorita a obtěžkáni kanystříky se můžeme vrátit zpět do kempu.

Naše pravidelné návštěvy u soudků mají za následek, že ve 12:55 se musíme rozloučit s prvním soudkem kofoly a v 16:18 ho následuje druhý soudek piva. Je to smutné, ale už nám zbývají jen dva členové této skvělé famílie. Slíbili jsme jim, že se jim budeme věnovat stejně vřele jako těm předešlým.

V 17:00 se scházíme u autobusu a vyrážíme na podvečerní výlet do San Benedetto del Tronto. Na to, že to je hned za humny, projíždíme i dva kruháče a za nadšeného potlesku projíždíme jeden 2x a druhý dokonce 3x.

Karel nás po cestě seznamuje s plánem na další den. Zásadní informace je, že se obává o rodinu Soudkovu a proto na úterý vyhlašuje embargo – tedy zákaz návštěv u této naší nejmilejší rodinky. Naštěstí je to vedoucí rozumný a dává nám úkoly jen takové, které dokážeme splnit, takže zákaz návštěv od 6:00 do 17:00 pro nás není problém splnit s ohledem na skutečnost, že nás hned v 6:00 ráno chce vidět nastoupené u autobusu.

Návštěva Benedetto se vydařila, byla to příjemná podvečerní procházka, kterou mnozí nás proložili ochutnávkou pizzy, zmrzliny nebo výborných melounů a ve 21 hodin jsme se vydali na zpáteční cestu do kempu.

Úterý 10.7.2018

Chr Chr Chr Je to vůbec zdravé vstávat o dovolené takhle brzo ???

Ale co naplat válení už bylo dost a je načase zase poznat kus světa.

Hned v úvodu je třeba poznamenat, že kromě Plášilů a pro upřesnění těch z Úvoza, nikdo další nestihnul přijít včas. Takže Plášilovi byli u autobusu první a to přesně v 5:59, ostatní se courali v rozmezí 6:01 až 6:05, kdy přišel Karel a hlásil, že on to uzavírá, zjistili jsme, že se mu to až tak úplně nepodařilo, protože mu ještě za zády kráčel Honza S. a Hanka R. – teprve teď jsme byli kompletní a tak se tedy nakonec může konstatovat, že jsme odjeli takřka dle plánu směr Assisi.

V Assisi chvíli kroužíme ve snaze najít to správné parkoviště, což se nakonec podaří a po jezdících schodech vyjíždíme takřka před bránou historického centra. Výhled je odtud nádherný, všichni začínáme pořizovat fotografie do rodinných alb a pomalu se přesunujeme do centra. Brzy vidíme první kostel, poté další a pak další a další, prostě Assisi je ve znamení svatých staveb, a je to tam nádherné. O to abychom měli atmosféru dokonalou, se postaral dav mnichů, kteří se najednou vynořili z jedné brány a postupně zaplnili takřka celé náměstí. Holčák Hřebíkovým a Seidlovům se dokonce podařilo objevit jednoho mnicha, Martina z Kolína, takže si i pokecali ☺☺☺

Následně jsme všichni směřovali stejným směrem a to k bazilice sv. Františka – která je největší a třípatrová – tady jsme všichni strávili asi nejvíce času, protože k vidění tam toho bylo opravdu hodně. Lidku nejvíc zaujal obchod se suvenýry, kde mezi suvenýry světců objevila přívěšek ve tvaru T a samozřejmě v tom místo rozjímání viděla spíše symboliku popíjení a nadšeně ukazovala, že reklama na Tatranský čaj je všude.

Po prohlídce baziliky, jsme se postupně vraceli zpět k autobusu samozřejmě jinými uličkami než při cestě tam, takže jsme mohli pořád obdivovat nová zákoutí, obchůdky a romantické uličky.

Ve 13:00 jsme měli naplánovaný odjezd k vodopádům Cascata delle Marmore. V tom horkém počasí to byla fajn zastávka. Stříkající voda byla příjemným osvěžením a dokonce jsme viděli i duhu. Tříčtvrtěhodinová prohlídka rychle utekla a možná bychom tam vydrželi být i o něco déle, ale poslušni pokynů jsme v 16:45 stáli připraveni u autobusu na zpáteční cestu. A protože máme rádi bonusy, na které jsme zvyklí od Martina, nenechal se zahanbit ani Karel a

plánovaný návrat nám protáhl o tři hodiny. Sváděl to na zavřenou dálnici, ale kdoví jestli to překvapení u zátarasu jen nehrál ☺. Ti co neusnuli únavou, ale říkali, že to byla moc hezká vyhlídková jízda.

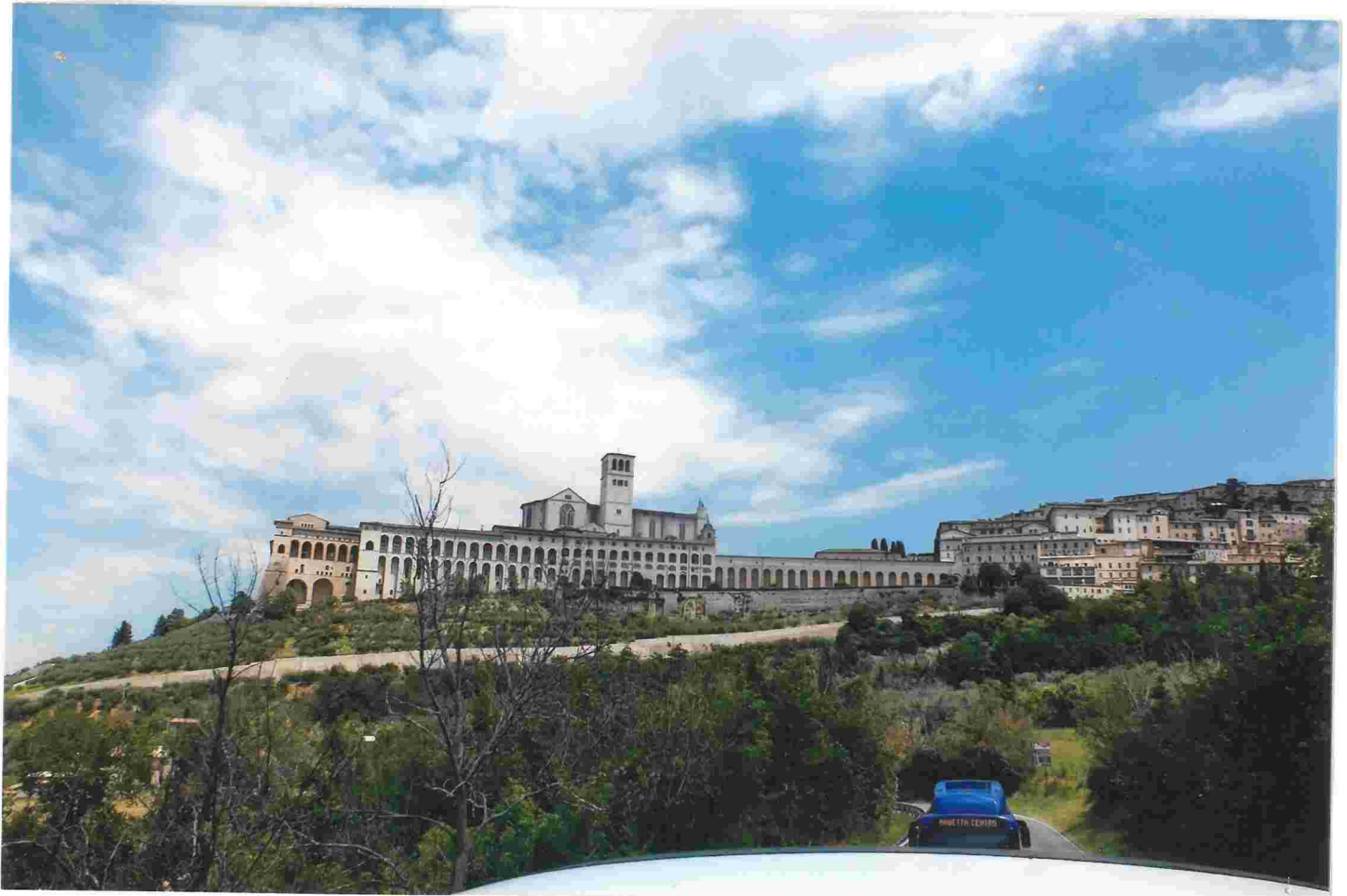
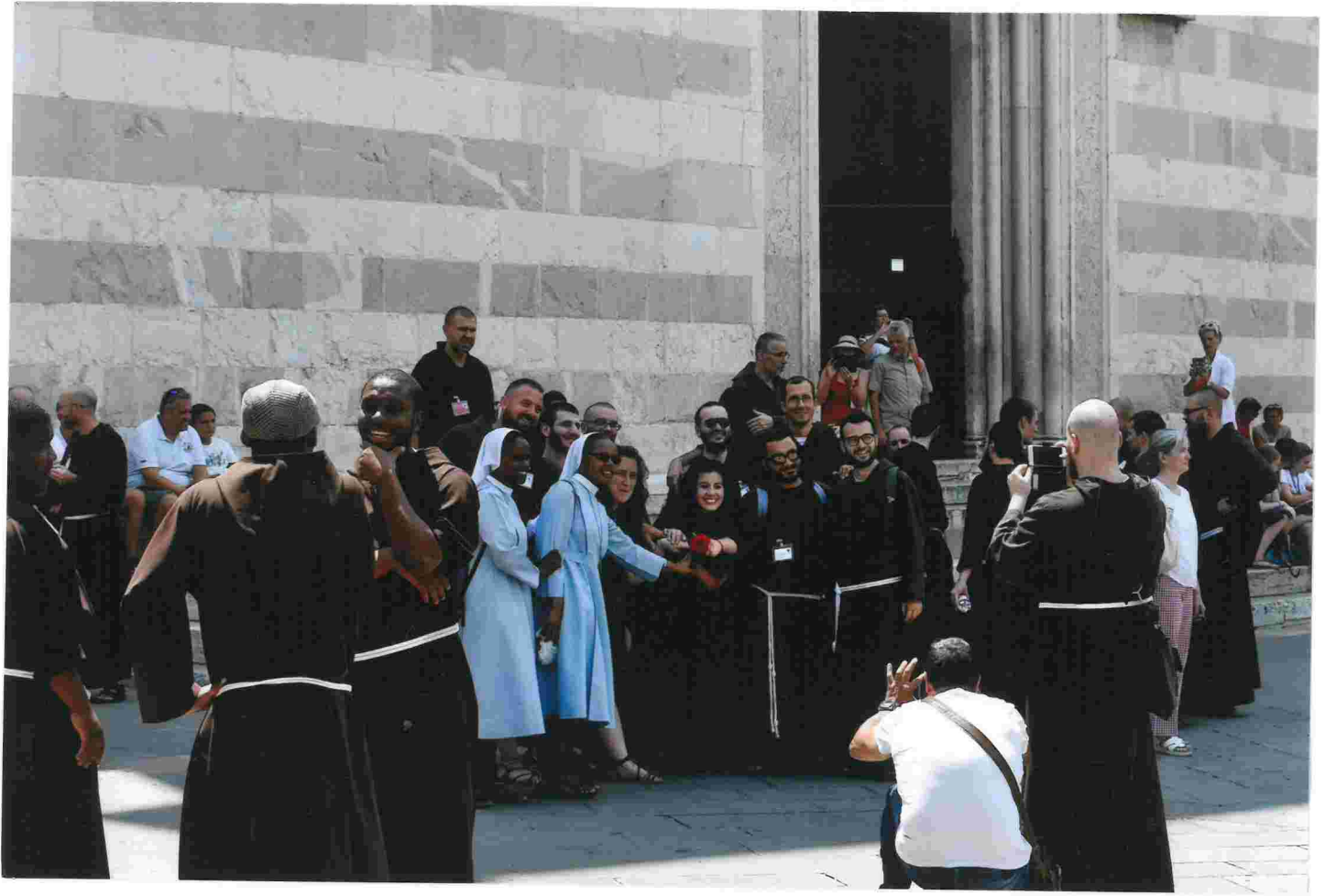
Poutní místo Assisi

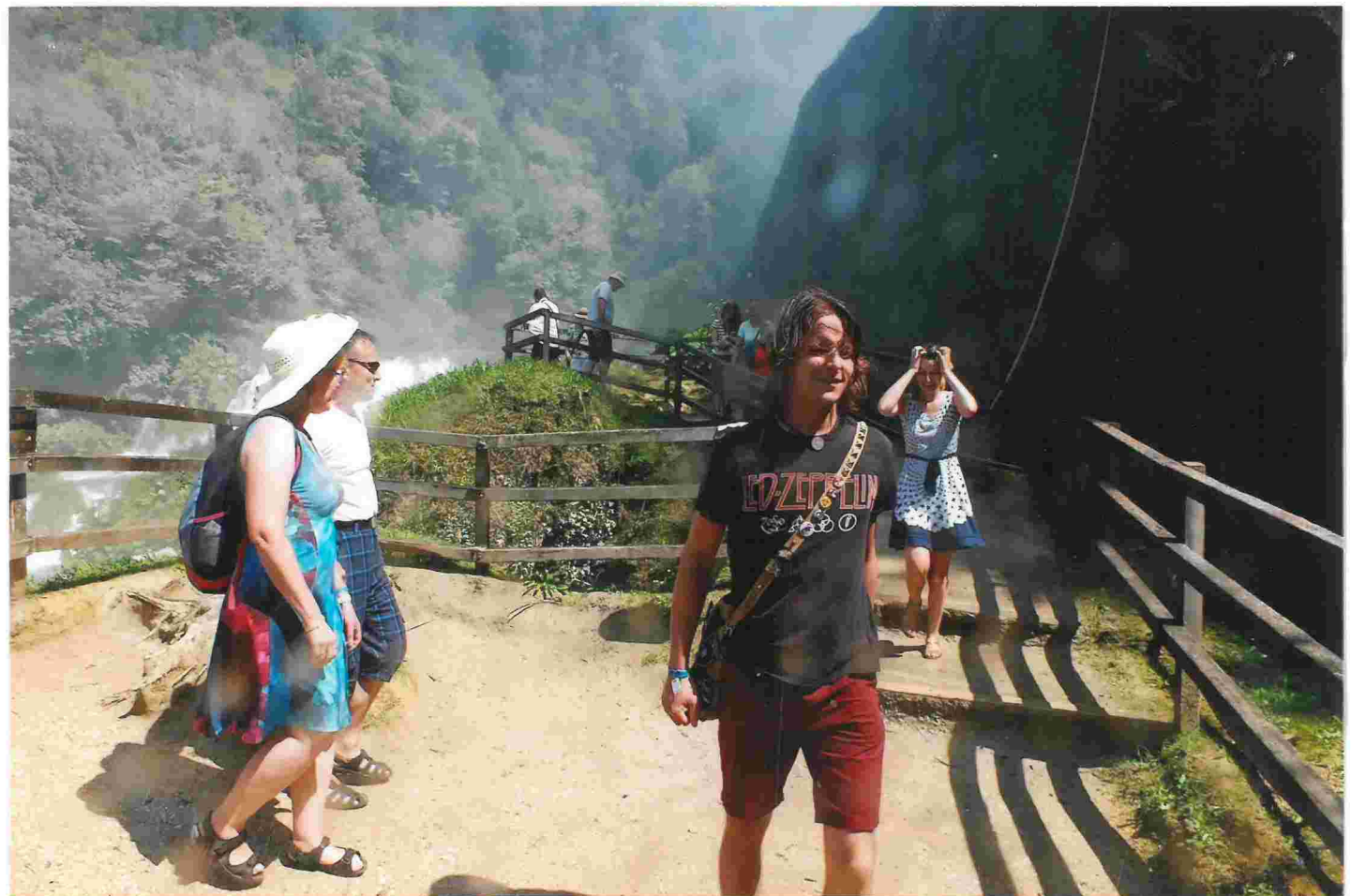

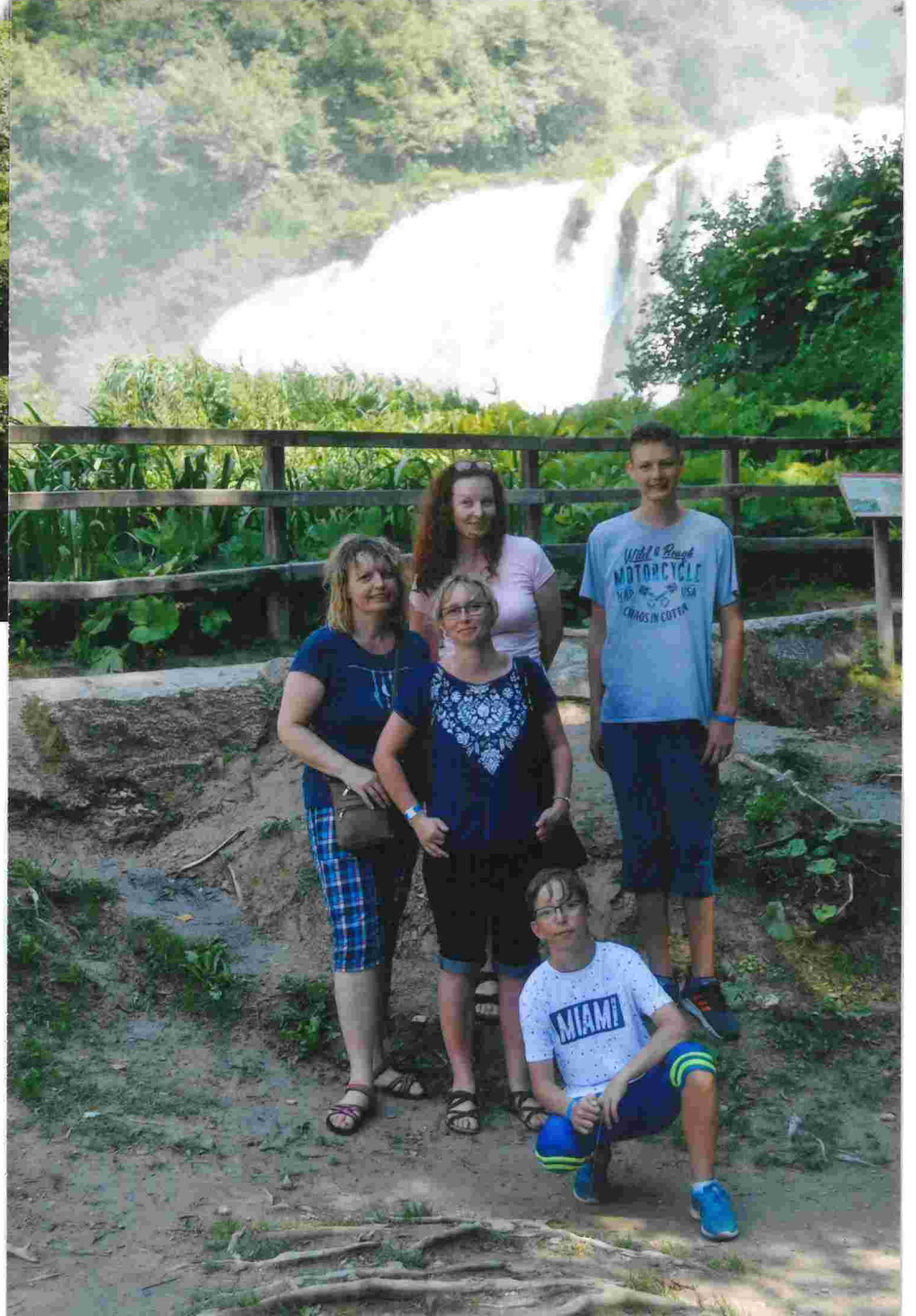

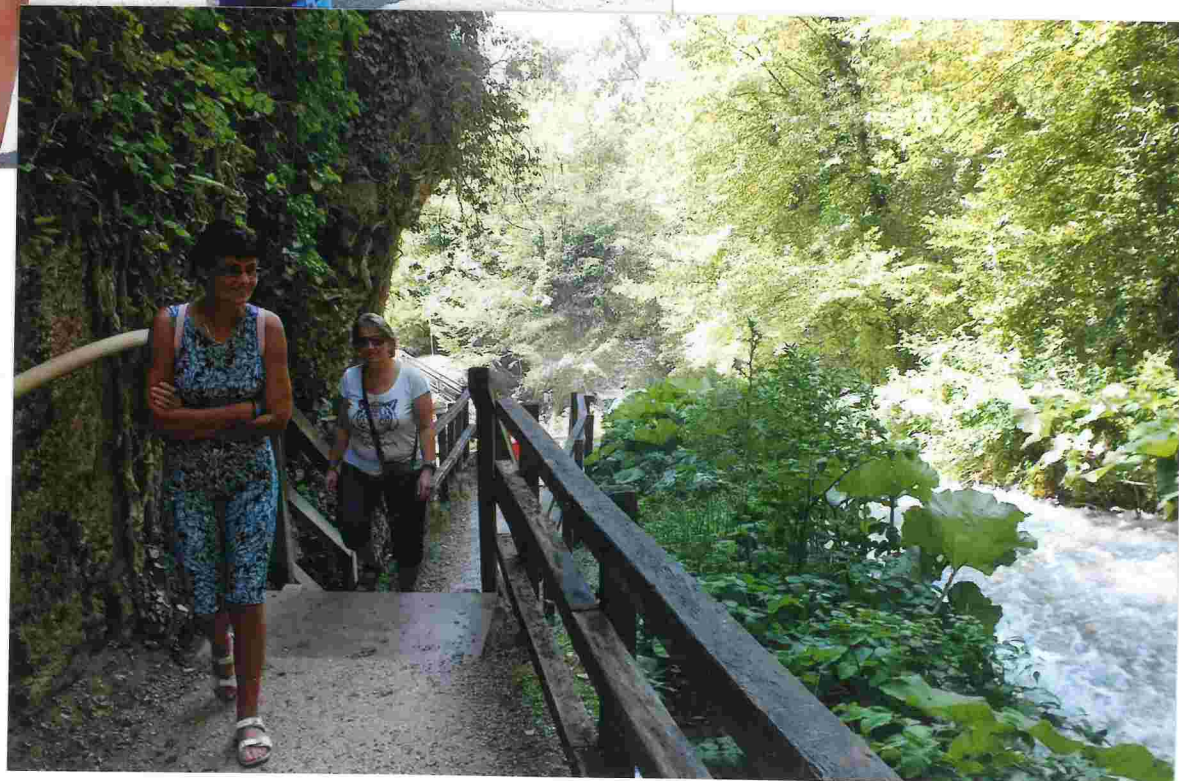

Středa 11.7.2018

Opět volný den. Dopoledne vyráží většina z nás na místní trhy. Poté opět vystavujeme naše ladná těla na pláži s úmyslem získání dokonalého opálení, snažíme se dodržovat pitný režim a hlavně užívat klidné dovolenkové pohody.

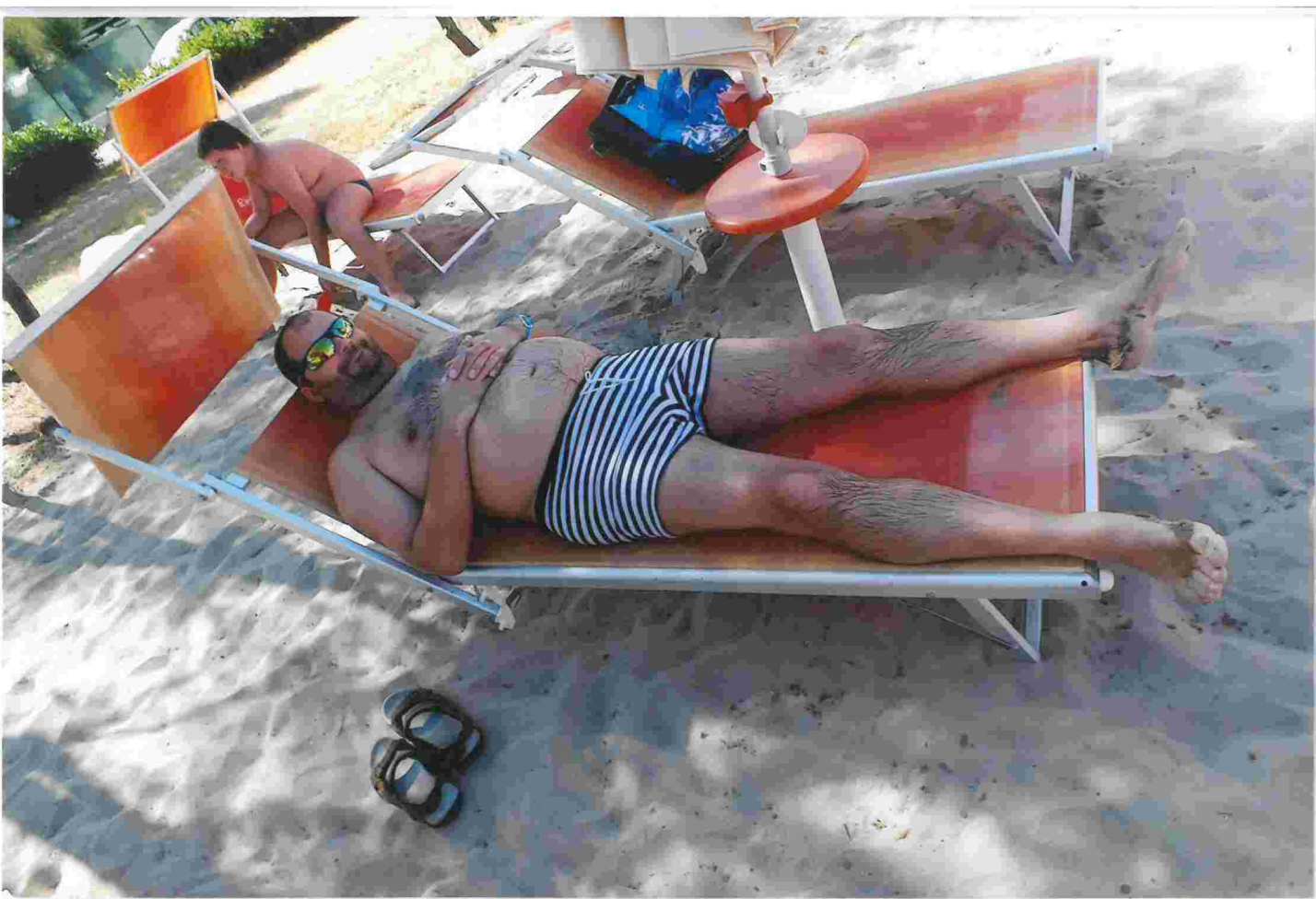
Navečer se chystáme splnit důležitý úkol od předsedy Klubu přátel tatranského čaje a pořídit úchvatné fotografie členů na břehu moře. Příprava je důkladná, v klubových dresech a s lahvemi v ruce stojíme u chatek a chystáme se na hromadný odchod, a protože se pořád na někoho čeká, ochutnáváme mezi sebou donesené vzorky. Pak už si ani nejsme zcela jisti, jestli se pořád na někoho čeká, nebo zda se nám jen to čekání tak nějak zalíbilo ☺, nakonec se však vydáváme na pláž. Jako hlavního fotografa jsme zvolili Jirku Farku, který vybírá nejlepší místo, vylézá na posed plavčků a rovná nás do požadovaného tvaru. Naše hromadné focení po chvíli vypadá jako atrakce pro okolní dovolenkáře, a tak si nás brzy fotí i cizí lidé, kteří asi vůbec netuší, co se to tu koná za akci. Po ukončení focení se rozjařeně vracíme do kempu. Ostatní, když vidí jaký je TT životabudič, se dožadují také ochutnávky a protože nejsme lakomí, rádi se rozdělíme. Brzy jsme ve výborné náladě všichni a tak jsme plynule přešli k večernímu tmelení a to nemělo chybu. Což si ovšem po půlnoci nemyslela ochranka a posléze ani naše delegátka, ale bohužel rozjetý vlak se dá těžko na povel zastavit

Čvachtalové

Čtvrtek 12.7.2018

Cože to už je zase čas vstávat??? No tak to je po včerejšku drsný, říkají si ti, co se přihlásili na výlet do Gran Sasso (česky Velká skála) a v cca 6:00 típají odporné budíky. Mátožně vstávají z postele a závidí těm, co zůstávají. Na výlet se přihlásilo lehce přes polovinu účastníků a v 6:34 vyrážíme do hor. Stíháme hned první jízdu lanovky v 9:00 hod na plošinu Campo Imperatore. Kde nás čeká fujavice a mlha. Takže je to po slunné pláži vcelku velký šok. Zapínáme bundy až ke krku, ti co mají kapuce, se hned zakuklí a pevně přitahují šňůrky kolem hlavy a vyrážíme vzhůru na kopec. Velká část účastníků přiznává lehkou závrať a nevíme, zda to připsat k větší nadmořské výšce nebo večernímu tmelení, které bylo opravdu ve velkém. Ale statečně pokračujeme v cestě. Mezi kameny je spousta nádherných kyttek, je to v podstatě taková velká nekonečná skalka, kterou by žádný zahrádkář tak pěkně nevytvořil. Občas se zadaří a vítr rozežene mraky a nám se naskytne nádherný výhled. Cca od poloviny výpravy se počasí umoudřilo, mraků ubylo a přibylo trochu sluníčka, takže závěr cesty je mnohem příjemnější.

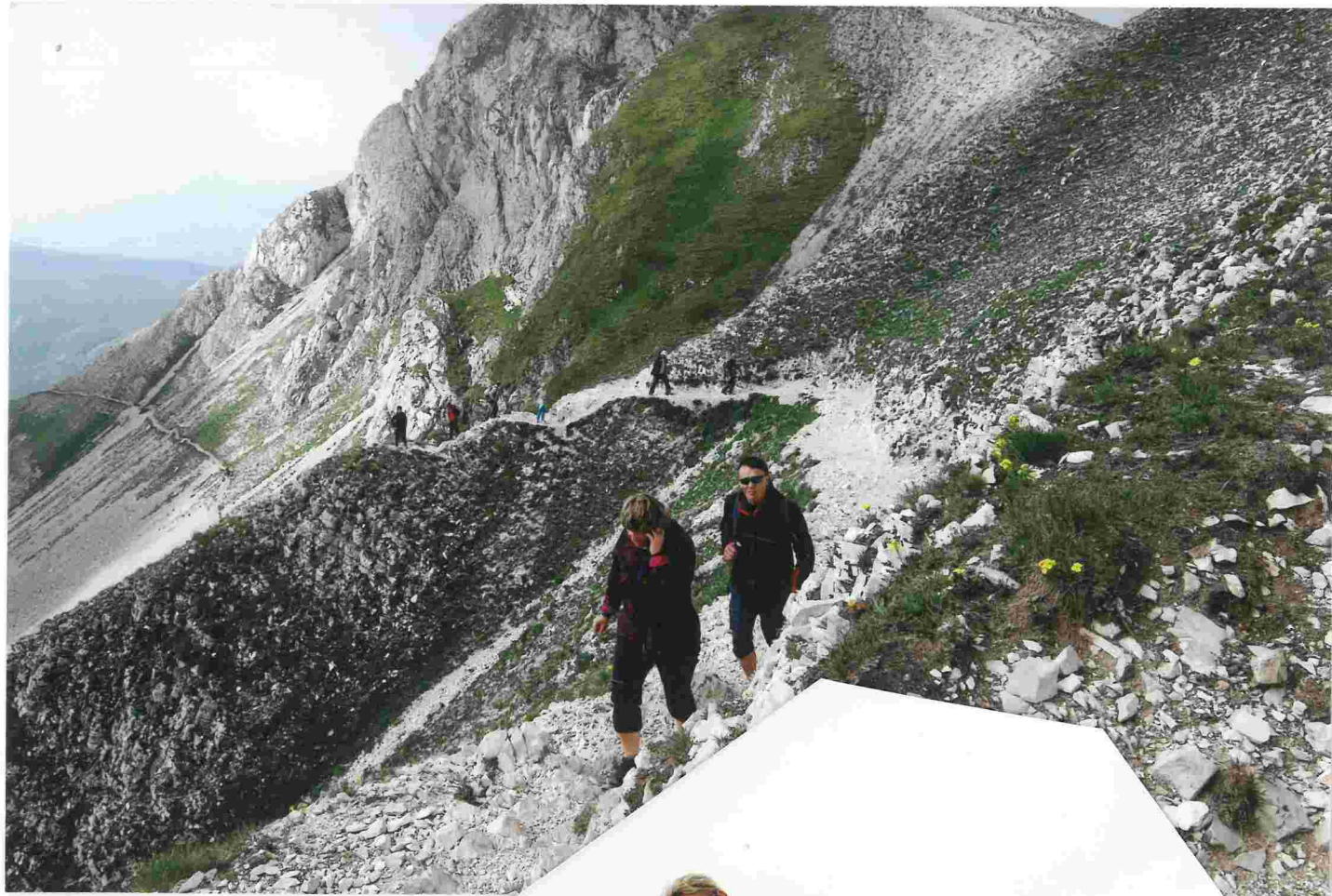
V poledne jsme byli zpět u lanovky a mohli jsme se vrátit pod kopec, kde bylo o poznání tepleji a pak jsme rovnou nasedli do busu a pokračovali zpět do kempu s vidinou odpolední koupačky. Cestou dostává Karel varování od povalečů v kempu, že není třeba chvátat, neboť je povolán k delegátce Nikol na kobereček.

Po příjezdu do kempu jsme těm, co nejeli barvitě vylíčili, jaké že to bylo hezké a pak jsme se šli zrelaxovat do slané vody. Cestou jsme míjeli stan naší delegátky a všimli jsme si, že má novou nástěnku. Místo obrázků pláží a památek se uprostřed nástěnky vyjímal papír s upozorněním na nutnost dodržování siesty a obzvláště té noční, vše náležitě barevně zvýrazněné. Karel pak přijal pozvání na pokec, a když mu Nikol podávala katalog CK bláhově si myslel, že mu již nabízí nějaký pobyt na příští rok. Delegátka prý ovšem nalistovala poslední stránky a důrazně ho upozorňovala na ubytovací řád a pak přidala BU BU BU: „Jestli se to ještě někdy bude opakovat, můžeme Vás z kempu vystěhovat!“ Karel nasadil lítostivý výraz, slíbil, že už se to víckrát nestane (kdo by to taky z nás v takovém tempu více nocí vydržel, že ☺) a tak ho Nikol propustila a on se mohl přidat k ostatním plážovým povalečům.

Večer bylo tmelení jen decentní, přeci jen si předchozí náročné zážitky vyžádaly svoji daň a tak jsme ke spokojenosti delegátky v tichosti a zavčasu zalehli do svých postelí.

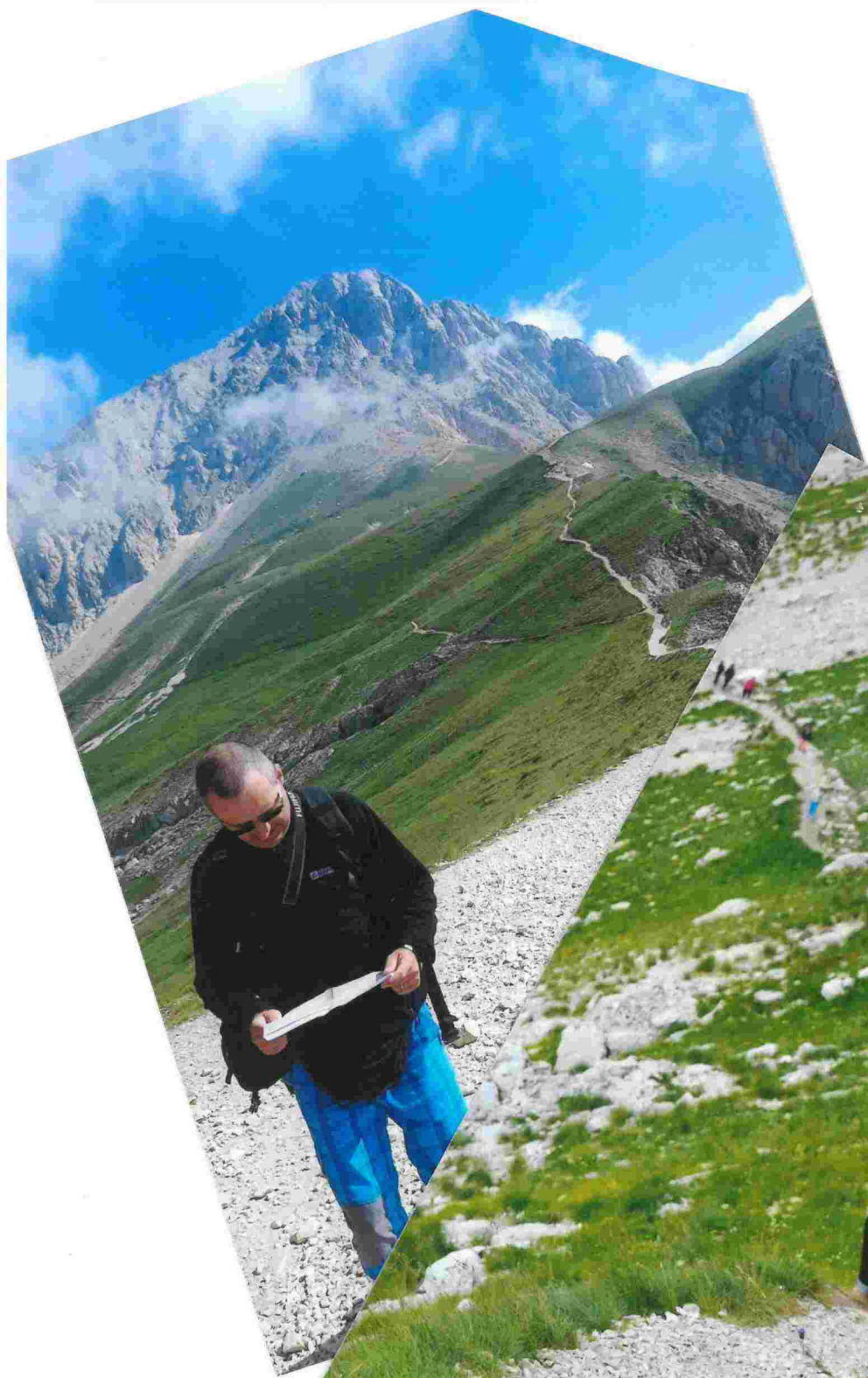

V pohoří Gran Sasso

Pátek 13.7.2018

Páteční ráno začínáme zvolna, máme totiž volný den. Honza dopoledne kontroluje nástěnku, která je už zase plná fotografií a o siestě už tam není ani zmínka. Honza se pokouší domoci pochvaly na nástěnku, že jsme již byli ukáznění, ale nepovedlo se, žádné pochvaly jsme se my ani Karel nedočkali.

Páteční den pozvolna uplynul v příjemné odpočinkové relaxaci. Navečer jsme se autobusem přesunuli do nedalekého supermarketu, abychom si nakoupili dárky domů. Po nákupu se většina z nás začala zabývat balením, abychom se v sobotu ráno už moc nezdržovali.

Vodní tvorové

Sobota 14.7.2018

V 8 hodin již máme všichni sbaleno a vyhlížíme delegátku, abychom jí předali mobilhomy. Vše probíhá bez problémů a tak máme během dopoledne předáno a vše naloženo v autobuse. Ještě stíháme procházku po městě, kávu či poslední koupání v moři a ve 12 hodin nasedáme na zpáteční cestu do Pacova. Cestou máme v plánu ještě zastávku v Raveně, takže se ještě máme na co těšit.

Ve 12:30 už ale zastavujeme a řidiči řeší problém s klimatizací, naštěstí se jim brzy povede závadu odstranit a můžeme pokračovat v cestě. V 15:15 parkujeme v Raveně a až do 18 hodin můžeme procházet místní kostely, náměstí a přilehlé uličky. Kostelů je tady hodně, takže si stihneme prohlédnout jen některé. Docela nás zaujal chrám sv. Františka se zatopenou kryptou, kde pod hladinou byla nádherná mozaiková podlaha, a ve vodě se proháněly oranžové rybky. Kousek od vstupu pak byl pohyblivý betlém, který postupně přecházel ze dne do noci, bylo to moc hezky udělané.

Po prohlídce Raveny jsme se vydali opět na cestu domů. V 18:45 se ale začíná autobus chovat nějak nestandardně. Řidiči chvilku obchází bus zvenku, ale po chvíli zase pokračujeme směr domov. Ovšem za další půlhodinku musíme sjet na odbočku, protože autobus se začíná vařit a kontrolky hlásí řidičům, okamžitě zastavit! Procházíme se tedy kolem busu, mužská část povětšinou stojí u otevřeného motoru a dává rozumy co s tím... kolem osmé je rozhodnuto - s tímto autobusem do Pacova rozhodně nedojedeme a musíme počkat na náhradní, který za námi Jaromír pošle. Všichni horečně počítají kolik to je kilometrů, no ale ať počítáme, jak počítáme, je nám jasné, že to nebude dřív než v neděli ráno.

Přesouváme se tedy blíž k civilizaci a parkujeme na kraji Comacchia na parkovišti u LIDLU plném krvelačných komárů a protože noc bude dlouhá, děláme večerní nákup, abychom noc přečkali bez hladu a žízně. V půl desáté se pomalu přesunujeme blíž k moři a cestou ještě zastavujeme v blízkém kempu s dotazem na možné přenocování. Dle našeho předpokladu však mají plno a posílají nás na nedalekou veřejnou pláž, kde by byla možnost zaparkovat a případně i přespat. Po zaparkování se jdeme podívat na pláž, názory jak přečkat noc se různí a přibližně polovina osazenstva se rozhoduje spát v buse a ostatní radši volí romantiku na pláži. Ti co budou venku, vyndávají z kufrů povlečení a deky, které si berou na pláž. Ostatní v buse zabírají volné sedačky a snaží se tam nějak alespoň trochu nalezato naskládat. Aby to nebylo tak jednoduché, tak chvíli po uhnízdění v písku začínáme s obavami sledovat zatahující se oblohu a

začínající blesky. Někteří začínají v mobilech hledat aktuální situaci na radarech a hlásí, že nejdéle do půl hodiny bude pršet. Většina z nás však setrvává na místech s nadějí, že se to třeba nějak přežene. Ale nepřehnalo, v jedenáct hodin utíkají i ti poslední vytrvalci do autobusu. Tam z nás vůbec nemají radost ti, co tam zůstali, ale nakonec se zase uskromnili a tak sedíme na svých místech. Ovšem být takřka v plném počtu ve stojícím busu, kde se nedá větrat je opravdu chuťovka... a tak když po půlnoci přestalo pršet, začíná se zase část osazenstva balit a vyrážíme zpět na pláž. Zjišťujeme, že je mokrá jen menší vrchní vrstva písku a když si vyhrabeme důlek, tak ležíme takřka nasuchu a tak hrneme písek, děláme důlky a uvelebujeme se ke spánku za hlasitého dunění muziky od nedaleko slavicích Italů. Po čtvrté ranní spadlo pár kapek, ale naštěstí se nerozpršelo.

Neděle 15.7.2018

Kolem šesté už jsme stejně všichni vzhůru, za prvé je poměrně chladno a i ta vlhkost se k nám nakonec natáhla a za druhé od časného rána jezdí po pláži bagřík s nákladákem a nakládají hromady zelených řas, které jsou po celé pláži a díky odlivu jsou teď na suchu. Protahujeme svoje ztuhlá těla, pozorujeme východ slunce a jsme rádi, že jsme tu noc tak nějak zvládli. Jako bonus se díky odlivu můžeme procházet takřka suchou nohou až k vlnolamům a tak pozorujeme kraby v písku a sbíráme mušle a začínáme si z toho všeho dělat srandu. Po osmé hodině začíná být na parkovišti docela těsno a tak balíme věci a v 8:45 jedeme opět k LIDLU. Nejvíce se na další šoping těší Lidka, neboť se prý doma do LIDLU nepodívá jak je rok dlouhý ☺. A tak dopoledne trávíme nákupy čerstvých baget, pánská část osazenstva přihazuje do košíků piva, které si předtím za nenápadného postávání u mrazáku, vychladili společně se zmrzlinami. Největší kšeft dne, soudíc dle množství plných nákupních tašek, udělala asi rodinka Plášilovic (ti z Ouvoza), obtěžkáni igelitkami nezapomněli koupit ani květinu – bonsaj miniaturního fíkus, kterou si pak vyzdobili autobus, aby se jim lépe čekalo a připadali si jako doma. Po nákupní „horečce“ všech účastníků zájezdu už jen netrpělivě posedáváme na parkovišti a odháníme dotěrné komáry. Honza k tomu říká: „My tady budeme ty komáry pleskat a až přijede Jaromír tak si bude myslet, že tleskáme jemu.“ Odbytím 11:25 jsme se konečně po několikátém odkladu dočkali náhradního busu. Ihned začínáme s přesunem batožin z busu do busu a Honza se ptá Jaromíra, zda máme nechat odpadky ve starém busu, že ho stejně budou recyklovat, takže by to vzali při jednom. S potěšením zjišťujeme, že nový autobus klimatizuje, trochu nás však znervózní, když se napoprvé nezavřou dveře, což Jaromír okamžitě napravuje ručně. A už se ozývá komentář z busu, ještě, že máme čtyři řidiče, dva budou řídit a dva budou ovládat přední a zadní dveře. Řidič Václav se už chytá za hlavu, neboť po našem takřka celodenním rýpání, už nemá slov ☺. Naštěstí k žádným dalším komplikacím nedošlo a tak jsme unavení a šťastni zároveň, těsně před půlnocí nakonec dorazili do Pacova. Loučíc se slovy ať žije Letos 2019!!!!

Verča jako vždy svědomitě posílala na web zprávy jak se nám daří

Přidáno 8.7.

Se zármutkem v srdci Vám oznamujeme, že dnes ve 14:34 nás s pocitem prázdnoty opustil první člen rodiny Soudkových. Rozloučili jsme se s ním v kruhu téměř rodinném a na jeho počest jsme narazili dalšího člena.

Veronika Hřebíková - člen desítky oddílu

Přidáno 8.7.

Včera po cestě jsme si prohlídli "Malé Benátky" nebo-li Comacchio. Přestal klimatizovat autobus, takže poslední stovka kilometrů do kempu byla krušná. Po příjezdu a ubytování jsme se však schladili v moři. Zítra doufáme v opravu klimatizace, takže posunujeme výlet do Assisi na úterý. Na zítřek plánujeme pouze podvečerní procházku po městečku San Benedetto del Tronto. Kromě tradičního spálení od sluníčka všichni ok.

Veronika Hřebíková - člen desítky oddílu

Přidáno 10.7.

Dnešní výlet do Assisi se povedl, přijeli jsme před hodinou - tedy o tři hodiny později, než bylo plánováno. Při zpáteční cestě od sv. Františka jsme si prohlídli vodopád Cascata delle Marmore, což bylo příjemné osvěžení a viděli jsme i duhu. Jelikož včera došel ve 12:55 první sud kofoly a v 16:18 druhý sud piva byla na dnešek vyhlášena prohibice, snad to pomůže a tekutiny vydrží aspoň o den déle. Zítra zkusíme přidat nějakou fotku.

Veronika Hřebíková - člen desítky oddílu

Přidáno 12.7.

Včera celodenní koupání v moři a dnes výlet do pohoří Gran Sasso na plošinu Campo Imperatore. Výhledy byly zahalené v mlze, ale někdy se počasí umoudřilo a máme i několik skvělých záběrů. Pijeme poslední sud a doufáme, že vydrží co nejdéle. Zítra opět celodenní - poslední koupačka v moři a v sobotu po balení přes Ravennu domů. Do fotogalerie zatím nekoukejte - nic tam není a nebude dokud nepřijedem.

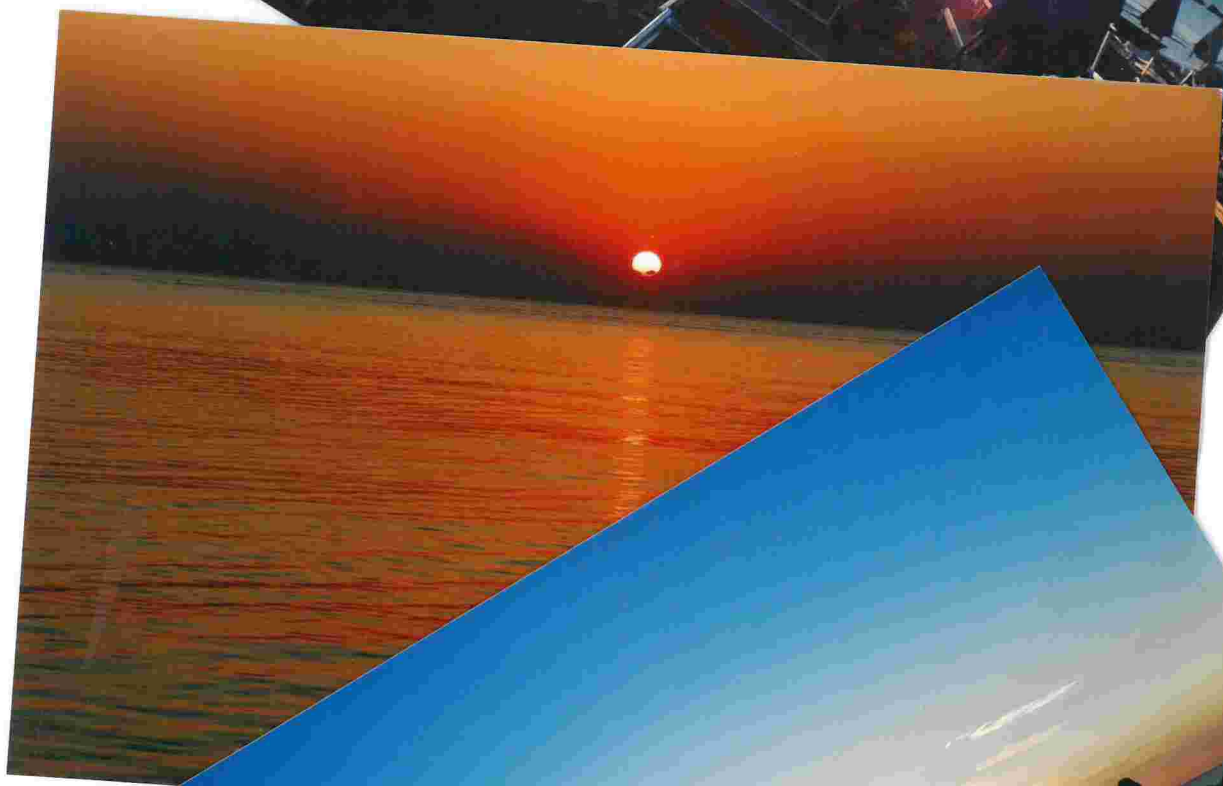
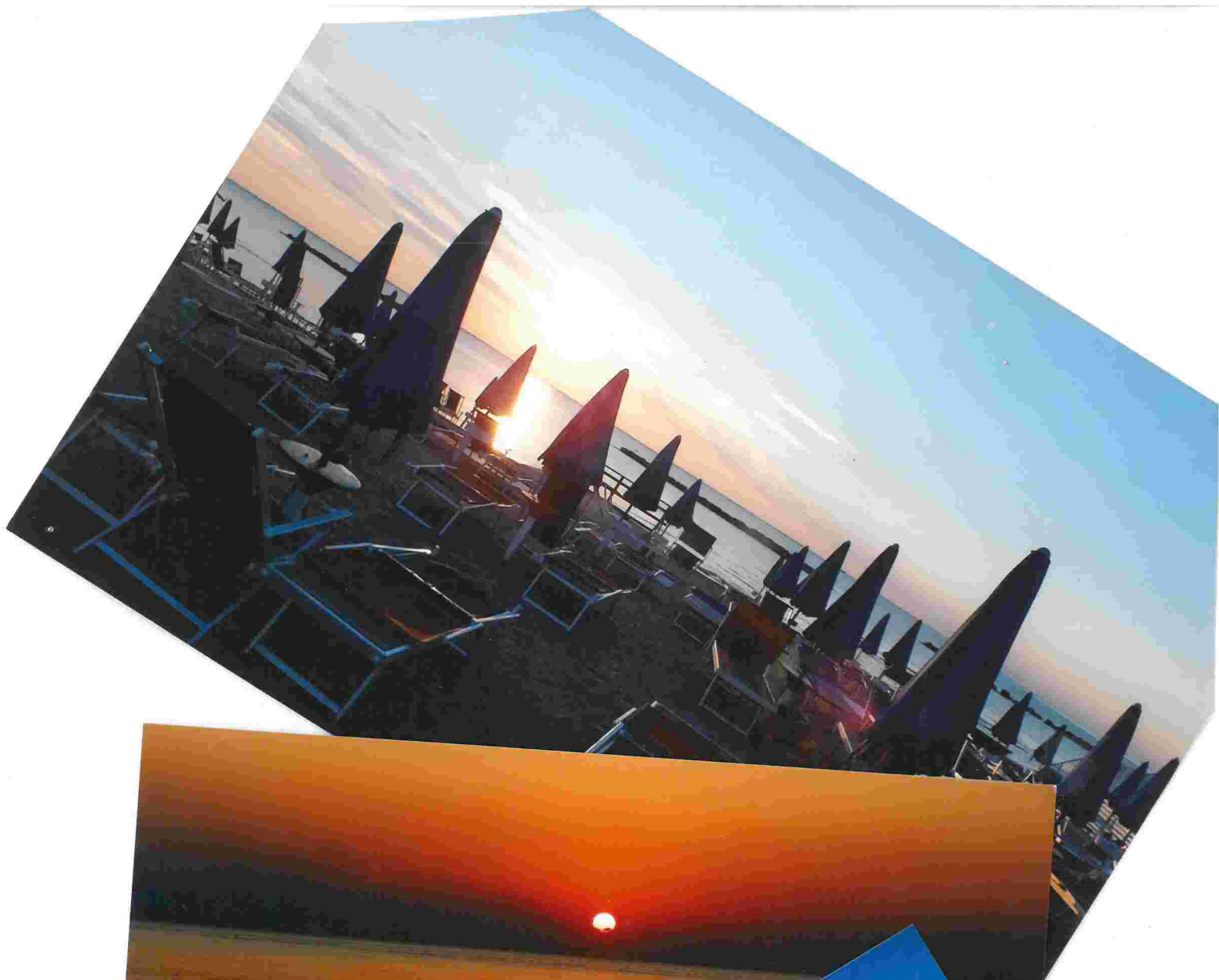
Veronika Hřebíková - člen desítky oddílu

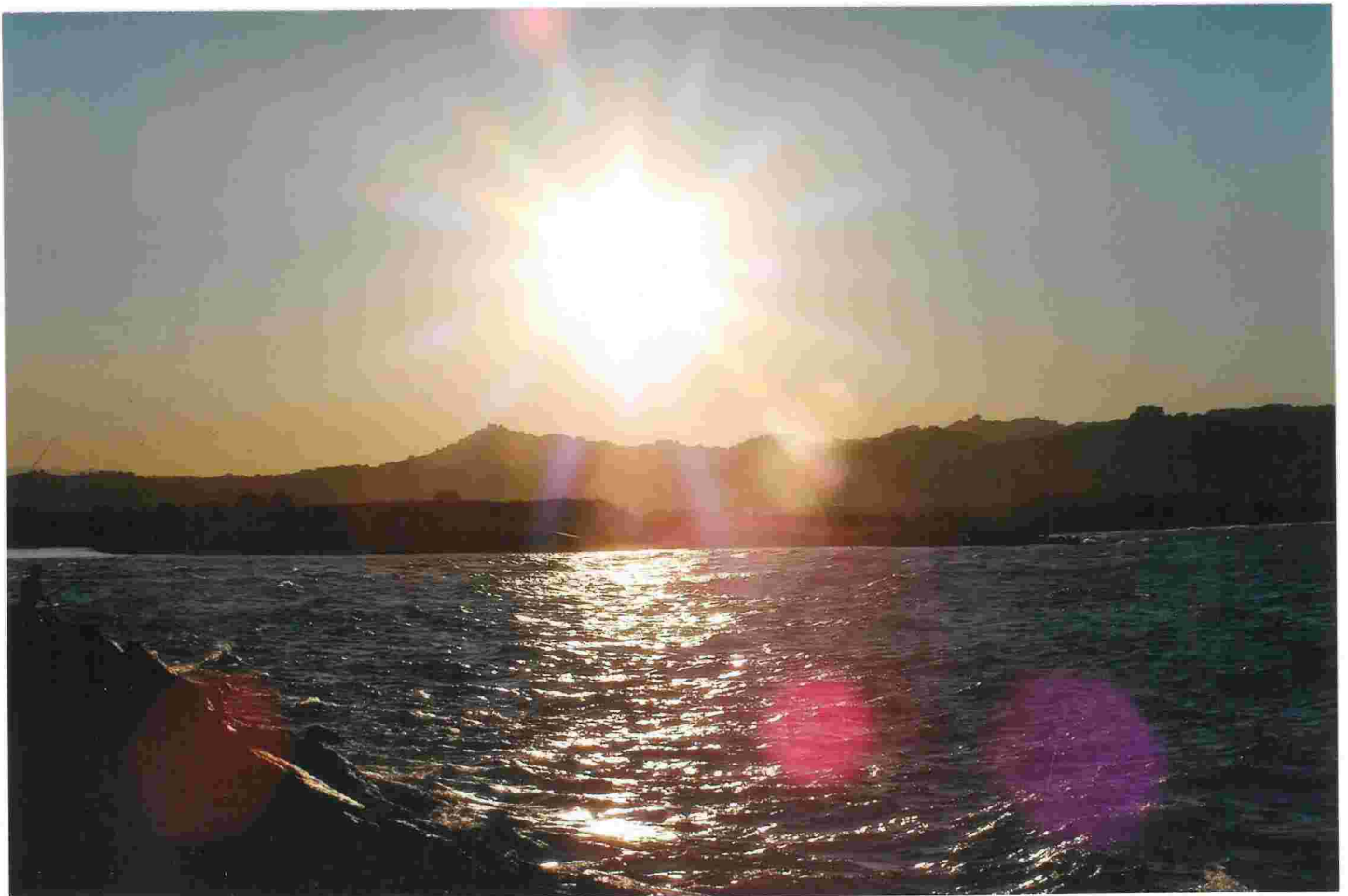
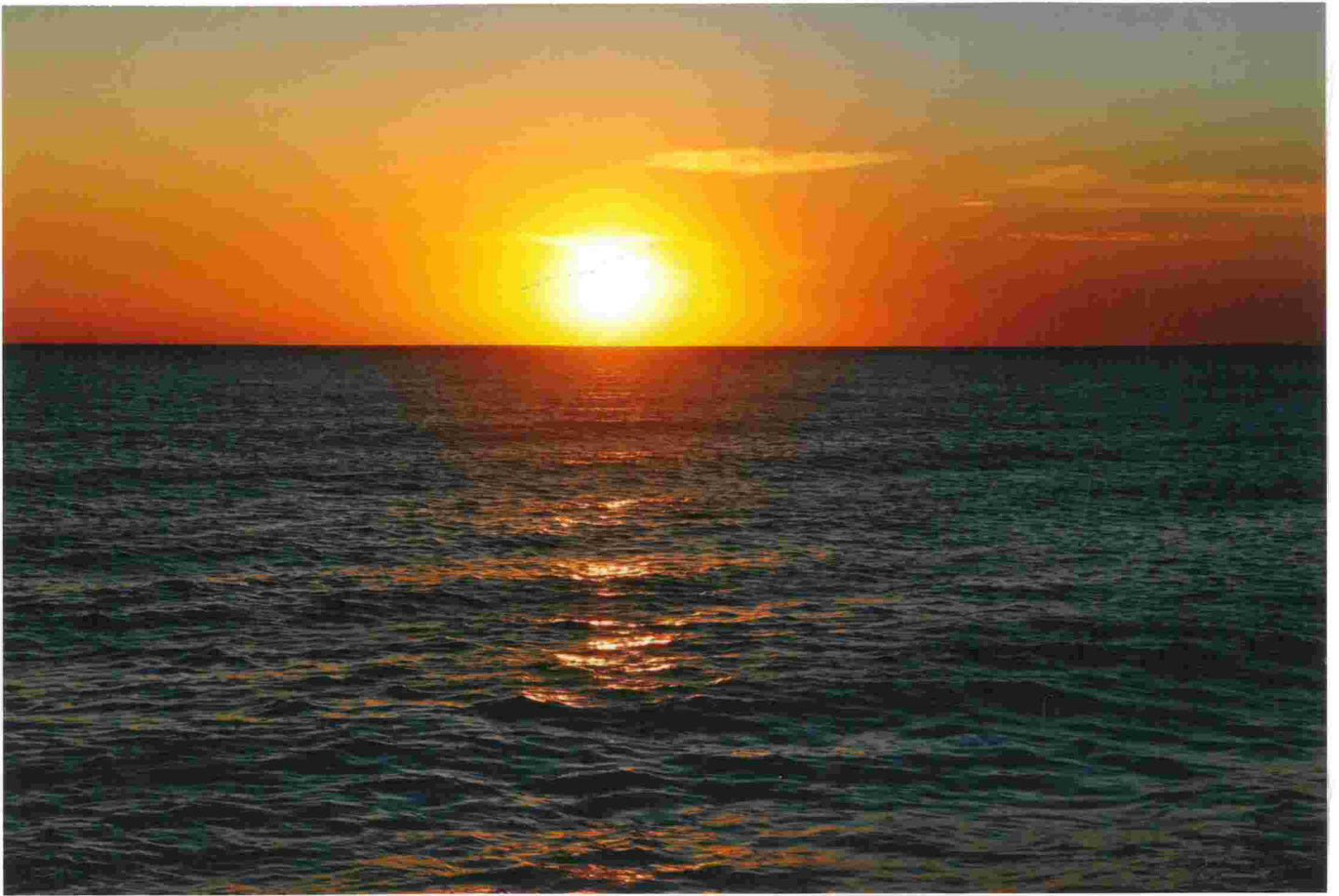
Přidáno 15.7.

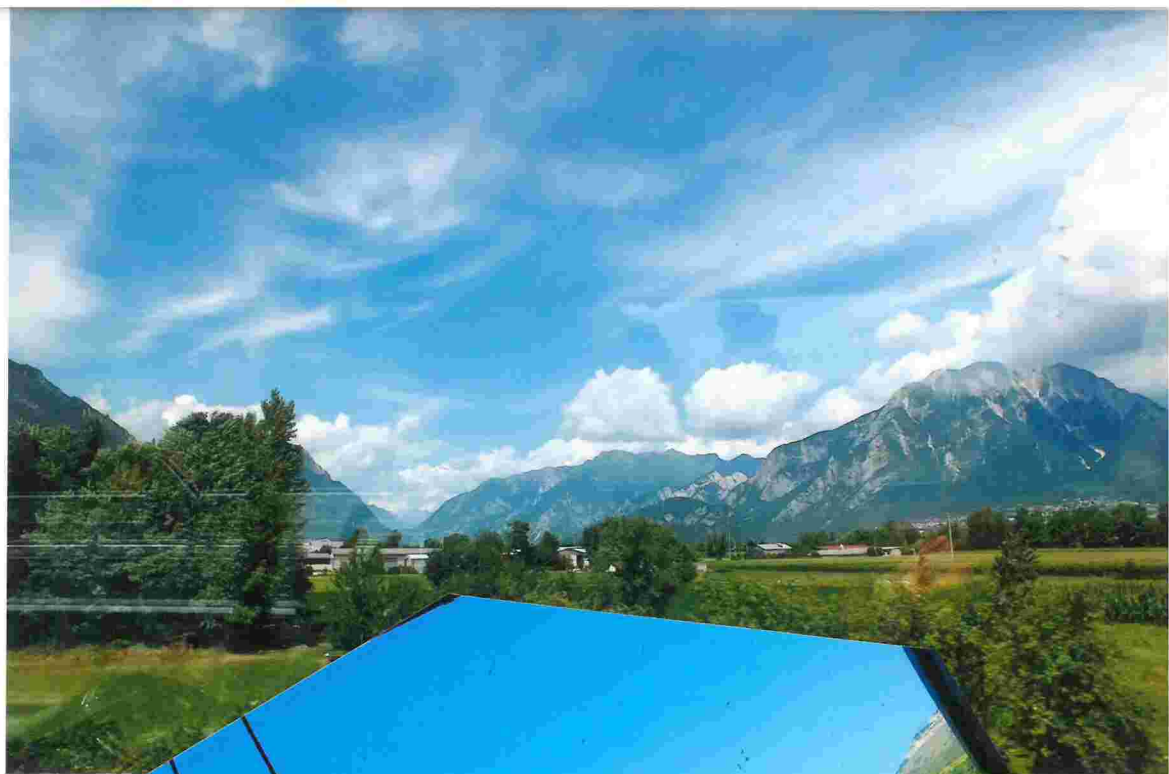
Včera okolo oběda jsme opustili slunný kemp Martinsicuro. V odpoledních hodinách jsme si prohlídli Ravennu. Po šťastném odjezdu jsme se podívali na motor autobusu. Po poradě kdy jsme uznali že někdy i cesta může být cíl jsme zamířili k městu Comacchio kde jsme naší cestu započali. U tohoto městečka jsme strávili noc, někteří na romantické pláži za bouře a někteří v teplém vytopeném v autobuse. Poté co několik jedinců Greenpeace začalo tahat některé výletníky za nohy zpátky do vody jsme se přesunuli na romantické parkoviště před Lidlem. Plašilovi si začali pomalu ale jistě vybavovat autobus vše potřebným pro delší pobyt. Jako první zakoupili fíkus na romantické zákoutí nad schody a karton vody na zalévání. Nově naplánovaný návrat je někdy okolo půlnoci mezi nedělí a pondělím.

Veronika Hřebíková - člen desítky oddílu

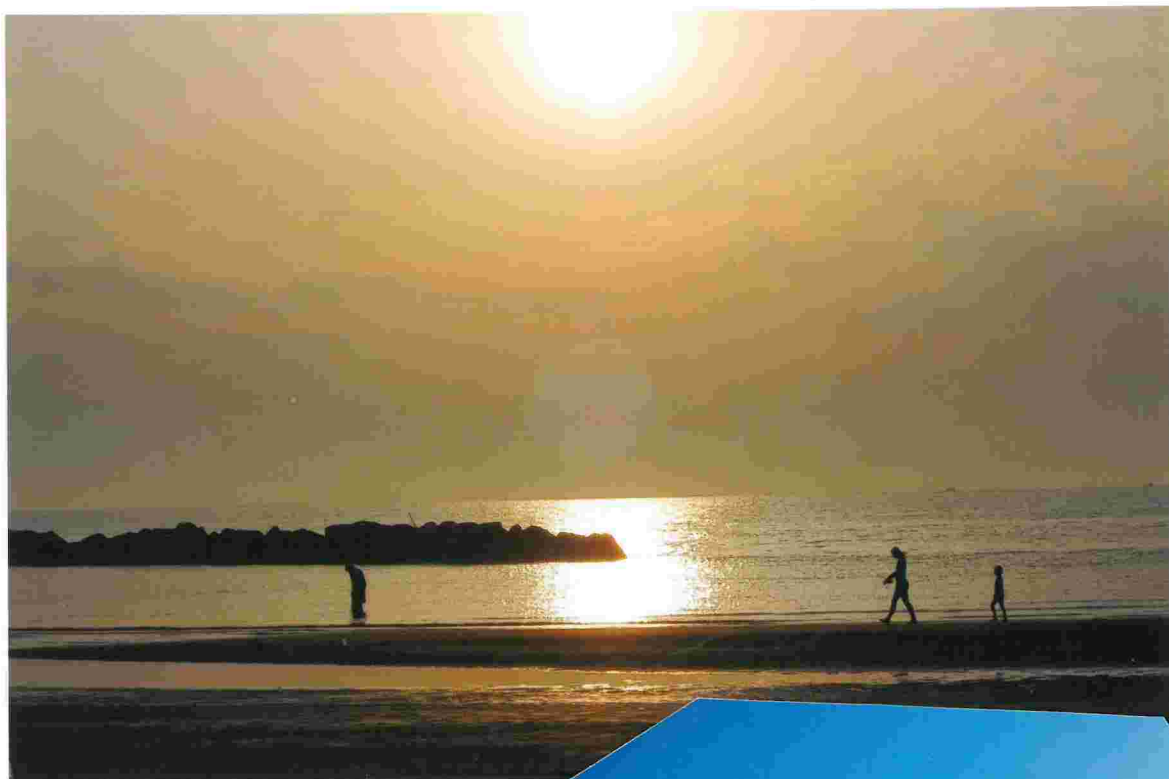

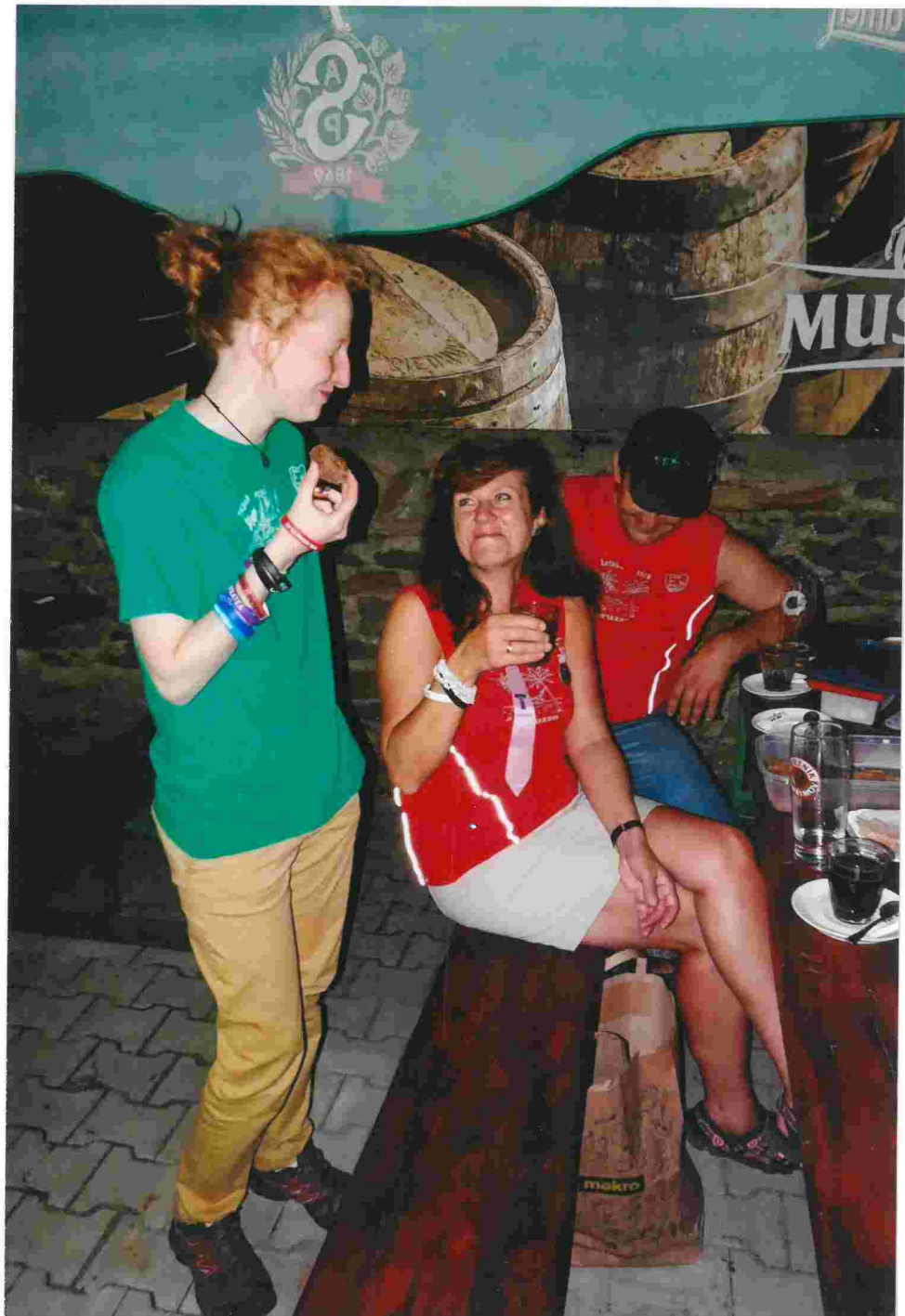

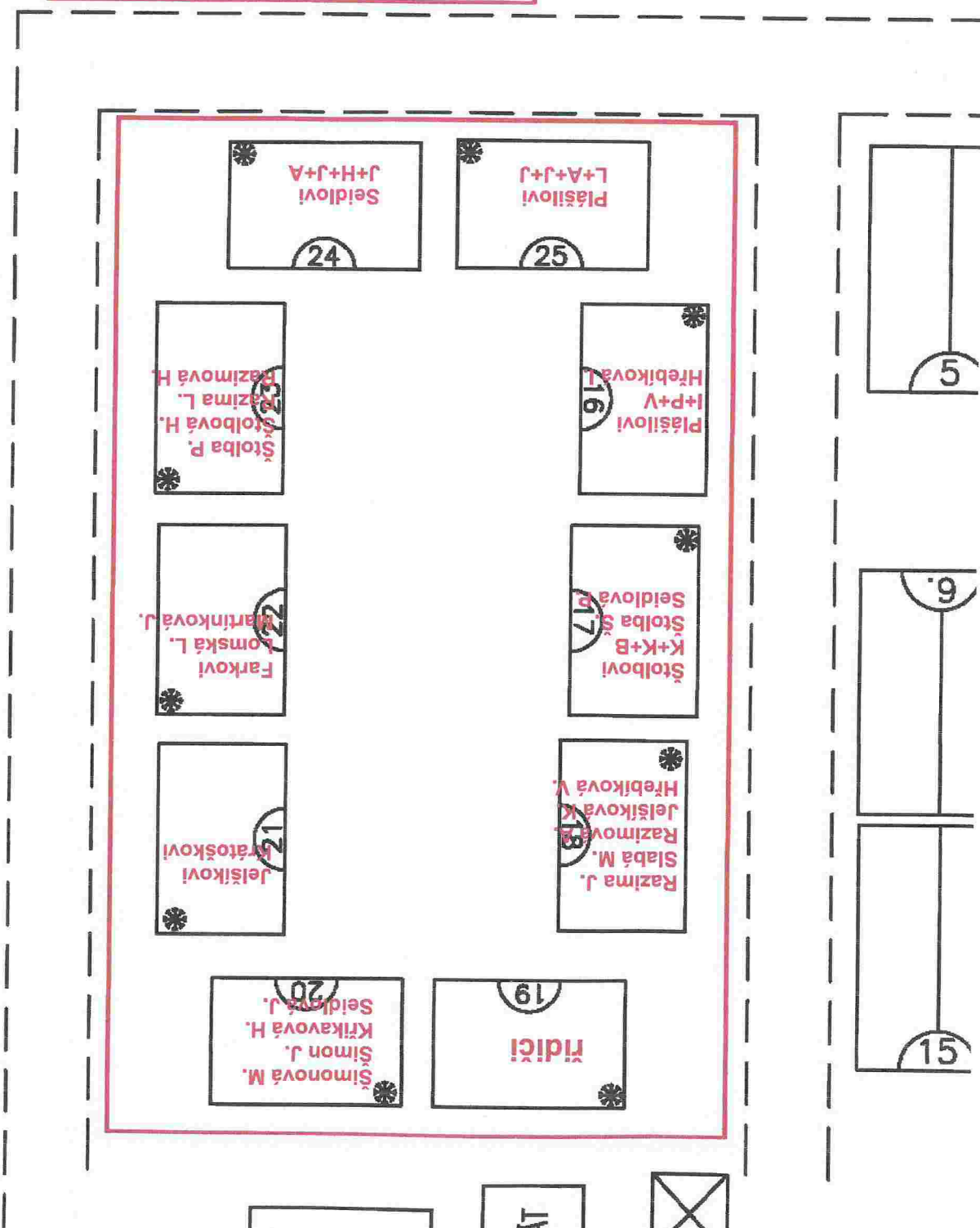
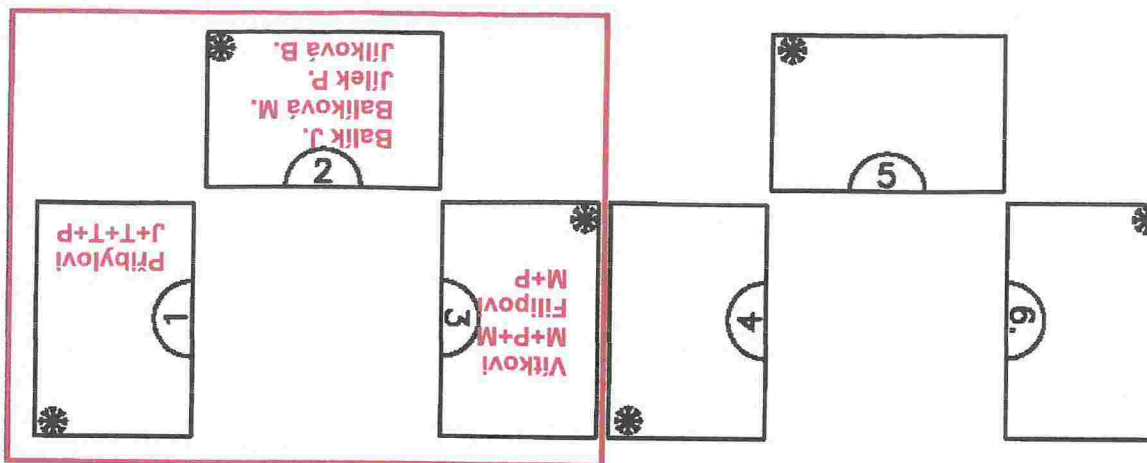
Dokopná po akcii

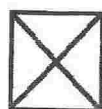
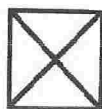

STOL

DELEGÁT

STŘÍDACÍ
ALTÁN

1117

PIVO 331 V 4217

KOFOLE

128V 92M

10/6

Příjmení	Jméno	PIVO				
Balík	Jaroslav ✓	31V	341,-			341,-
Balíková	Miroslava ✓					
Červenková	Jasmína ✓					
Farka	Jiří ✓	6V	66,-	2V	20,-	86,-
Farková	Jitka ✓					
Filip	Petr ✓	19V 4M	237,-			237,-
Filipová	Marie ✓			2V 10M	80,-	80,-
Hřebíková	Ivana ✓	1V 2M	25,-			25,-
Hřebíková	Veronika ✓			2V 3M	38,-	38,-
Jelšík	Filip ✓					
Jelšíková	Jaroslava ✓			22M	132,-	132,-
Jelšíková	Kristýna ✓	9V 1M	106,-			106,-
Jílek	Pavel ✓	17V 8M	242,-	7V 3M	88,-	330,-
Jílková	Bohumila ✓	2M	14,-			14,-
Krátoška	Adam ✓					
Krátošková	Marcela ✓					
Kříkavová	Hana			2M	12,-	12,-
Lomská	Ludmila ✓	5V 1M	62,-			62,-
Martínková	Jana ✓					
Plášil	Jiří ✓			12V 14M	204,-	204,-
Plášil	Josef ✓	17V 3M		9V 1M	96,-	96,-
Plášil	Luboš ✓		208,-	4V 6M	76,-	284,-
Plášil	Petr			11V	110,-	110,-
Plášil	Vít			17V 1M	176,-	176,-
Plášilová	Alena ✓					
Plášilová	Ivana	4V	77,-			77,-
Příbyl	Jan ✓					
Příbyl	Tomáš ✓	6V	66,-	13V	130,-	196,-
Příbyl	Tomáš ✓					
Příbylová	Petra ✓					
Razima	Jan ✓	11V	121,-			121,-
Razima	Ladislav ✓	34V	374,-	3V	30,-	404,-
Razimová	Anna ✓	8V	88,-			88,-
Razimová	Hana ✓			1V	10,-	10,-
Seidl	Jan ml. ✓			13V 1M	136,-	136,-
Seidl	Jan st. ✓	10V 20M	293,-	1V 2M	22,-	315,-
Seidlová	Adéla ✓			12V 2M	132,-	132,-
Seidlová	Hedvika ✓	2V 4M	50,-	1V	10,-	60,-
Seidlová	Jaroslava ✓					
Seidlová	Petra	2M	14,-	3V 6M	66,-	80,-
Slabá	Martina ✓					
Šimon	Jiří	8V	88,-			88,-
Šimonová	Monika			4M	24,-	24,-
Štolba	Karel ✓	27V	297,-	2M	12,-	309,-
Štolba	Petr ✓	47V 6M	559,-			559,-
Štolbová	Barbora ✓					
Štolbová	Hana ✓	5M	35,-			35,-
Štolbová	Kateřina ✓			12M	72,-	72,-
Vítek	Matěj ✓					
Vítek	Petr ✓					
Vítková	Marie ✓	4V 1M	51,-	15V 1M	156,-	207,-
řidič Dvořák	Pavel ✓	10V 9M	173,-			173,-
řidič Maška	Václav ✓	35V	385,-			385,-
ŠTOLBA	ŠTEPÁN	17V	187,-			187,-